

Žalba koju je 8. kolovoza 2017. podnio Guardian Europe Sàrl protiv presude Općeg suda (treće prošireno vijeće) od 7. lipnja 2017. u predmetu T-673/15, Guardian Europe protiv Europske unije

(Predmet C-479/17 P)

(2017/C 369/05)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Guardian Europe Sàrl (zastupnici: C. O'Daly, *Solicitor*, F. Louis, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Europska unija, koju zastupaju 1. Sud Europske unije i 2. Europska komisija

Zahtjevi

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

1. ukine pobijanu presudu u mjeri u kojoj je točkom 3. njezine izreke djelomično odbijen zahtjev za naknadu štete društva Guardian Europe, koji se temelji na članku 268. i članku 340. drugom stavku Ugovora o funkcioniranju Europske unije;
2. utvrdi da Sud može samostalno odlučiti o osnovanosti žaliteljeva zahtjeva za naknadu štete i u skladu s time:
 - (a) naloži Europskoj uniji, koju zastupa Sud Europske unije, da se društvu Guardian Europe naknadi šteta koja mu je uzrokovana time što Opći sud nije odlučio u razumnom roku, u skladu s člankom 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i člankom 6. stavkom 1. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, odnosno sljedeće svote: (i) oportunitetni troškovi/izgubljena dobit u iznosu od 1 388 000 eura; (ii) dodatni troškovi jamstva u iznosu od 143 675,78; i (iii) neimovinska šteta izražena u odgovarajućem postotku od novčane kazne izrečene Guardianu u spornoj odluci;
 - (b) naloži Europskoj uniji, koju zastupaju Europska komisija i Sud Europske unije, da se Guardianu naknadi šteta koja mu je uzrokovana time što su Komisija i Opći sud povrijedili načelo jednakog postupanja, odnosno sljedeće svote: (i) oportunitetni troškovi/izgubljena dobit u iznosu od 7 712 000 eura; i (ii) neimovinska šteta izražena u odgovarajućem postotku od novčane kazne izrečene Guardianu u spornoj odluci;
 - (c) dodijeli kompenzacijske kamate na iznose navedene pod (a) (počevši od 27. srpnja 2010. do dana donošenja presude Suda u vezi s ovom žalbom) i (b) (počevši od 19. studenoga 2010. do dana donošenja presude Suda u vezi s ovom žalbom), po godišnjoj stopi inflacije koju je, za predmetno razdoblje, odredio Eurostat u državi članici (Luksemburg) u kojoj Guardian Europe ima sjedište;
 - (d) dodijeli zatezne kamate na iznose navedene pod (a) i (b), počevši od dana donošenja presude Suda u vezi s ovom žalbom do podmirenja u cijelosti, po stopi koju je odredila Europska središnja banka (ESB) za svoje glavne operacije refinanciranja, uvećanoj za dva postotna boda;
3. u slučaju potrebe i podredno u odnosu na bilo koji od zahtjeva navedenih u točki 2. (a) do (d), predmet vrati Općem sudu na odlučivanje o osnovanosti tužbe; i
4. naloži drugim strankama u postupku snošenje žaliteljevih troškova u vezi s ovom žalbom i postupkom pred Općim sudom.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

- 1) U svojoj presudi, Opći sud povrijedio je članak 268. i članak 340. drugi stavak UFEU-a te nije primijenio pojam „poduzetnik” u smislu prava Unije time što je zaključio da Guardian Europe nije pretrpio nikakav gubitak dobiti zbog toga što Opći sud nije odlučio u razumnom roku u predmetu T-82/08, Guardian Industries Corp. i Guardian Europe Sàrl/Komisija;

- 2) U svojoj presudi, Opći sud povrijedio je članak 268. i članak 340. drugi stavak UFEU-a, nije primijenio pojam „poduzetnik” u smislu prava Unije te je došao do materijalno pogrešnih zaključaka, pri čemu njihova netočnost proizlazi iz dokumenata podnesenih Općem sudu, time što je utvrdio da je Guardian Europe pretrpio samo 82 % gubitaka povezanih s troškovima jamstva koji su trebali biti plaćeni tijekom razdoblja nerazumnog kašnjenja Općeg suda u predmetu T-82/08, Guardian Industries Corp. i Guardian Europe Sàrl/Komisija;
- 3) U svojoj presudi, Opći sud povrijedio je članak 268. i članak 340. drugi stavak UFEU-a jer je zaključio da Guardian Europe nije pretrpio neimovinsku štetu jer u predmetu T-82/08, Guardian Industries Corp. i Guardian Europe Sàrl/Komisija presuda nije donesena u razumnom roku;
- 4) U svojoj presudi, Opći sud povrijedio je članak 268. i članak 340. drugi stavak UFEU-a te nije primijenio pojam „poduzetnik” u smislu prava Unije time što je presudio da povreda načela jednakog postupanja u Odluci Komisije br. C (2007) 5791 *final* ⁽¹⁾ – Ravno staklo, i u presudi Općeg suda u predmetu T-82/08, Guardian Industries Corp. i Guardian Europe Sàrl/Komisija, nije prouzrokovala gubitak dobiti za društvo Guardian Europe;
- 5) U svojoj presudi, Opći sud povrijedio je članak 268. i članak 340. drugi stavak UFEU-a time što je presudio da zbog povrede načela jednakog postupanja u Odluci Komisije br. C(2007) 5791 *final* – Ravno staklo i u presudi Općeg suda u predmetu T-82/08, Guardian Industries Corp. i Guardian Europe Sàrl/Komisija, Guardian Europe nije pretrpio neimovinsku štetu i
- 6) U svojoj presudi, Opći sud povrijedio je članak 268. i članak 340. drugi stavak UFEU-a time što je utvrdio da samo sudska presuda donesena u posljednjem stupnju (i stoga ne presuda Općeg suda) može dovesti do odgovornosti za štetu zbog povrede prava Unije.

⁽¹⁾ Odluka Komisije C(2007) 5791 *final* od 28. studenoga 2007. koja se odnosi na postupak primjene članka 81. [UEZ-a] i članka 53. Sporazuma o EGP-u (predmet COMP/39165 – Ravno staklo).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. kolovoza 2017. uputio Administrativen sad Veliko Tarnovo (Bugarska) – Nikolay Yanchev protiv Direktor na direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” Veliko Tarnovo pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

(Predmet C-481/17)

(2017/C 369/06)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Administrativen sad Veliko Tarnovo

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Nikolay Yanchev

Tuženik: Direktor na direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” Veliko Tarnovo pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Prethodna pitanja

1. Treba li točku 16. Odluke C(2011)863 *final* Europske komisije od 11. veljače 2011., donesene u skladu s člankom 108. stavkom 3. UFEU-a kojom se državna potpora br. 546/2010 Republike Bugarske za ulaganja u poljoprivredna gospodarstva primjenom poreznog izuzeća proglašava spojivom s člankom 107. stavkom 3. UFEU-a, tumačiti na način da je s obzirom na Komisijine ovlasti, s jedne strane, i obilježja načela postupovne autonomije i pravne sigurnosti, s druge strane, dopuštena primjena nacionalnog propisa, u skladu s kojim u toj točki naveden rok za nadzor jesu li ispunjeni uvjeti za odobrenu državnu potporu treba ocijeniti samo kao instruktivni, a ne kao prekluzivni rok?